

Arrest

nr. 301 591 van 15 februari 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 20 september 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 8 augustus 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 9 oktober 2023 met referthenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 11 december 2023 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 20 december 2023.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 26 april 2023 een aanvraag in tot afgifte van een verklaring van inschrijving.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 8 augustus 2023 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Deze beslissing, die verzoeker op 7 september 2023 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 51, § 2, tweede lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving die op 26.04.2023 werd ingediend door:

Naam : [v.d.H., P.W.F.] [...]

Nationaliteit: Nederland [...]

om de volgende reden geweigerd:

Bevindt zich niet in de voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie:

Betrokkene diende op 26.04.2023 een aanvraag voor een verklaring van inschrijving in als beschikker van voldoende bestaansmiddelen (art.40, §4, 1ste lid, 2° van de wet van 15.12.1980). Ter staving van zijn aanvraag legt betrokkene volgende documenten voor: een betaalspecific[...]-atie van UWV uitkering maart 2023, een S1-formulier: een aanvraag voor inschrijving bij een ziekenfonds, een arbeidsovereenkomst met uitgestelde prestatieplicht (nul uren contract) voor bepaalde duur[,] [...] een loonfiche.

Als beschikker van voldoende bestaansmiddelen moet betrokkene, naast het voorleggen van een bewijs van geldige ziekteverzekering, aantonen dat hij voldoende inkomsten heeft om te voorkomen dat hij ten laste zal komen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk (art.40, §4, 1ste lid, 2° van de wet van 15.12.1980 en art.50, §2, 4° van het KB van 08.10.1981). Deze bestaansmiddelen moeten, overeenkomstig art.40, §4, tweede lid van de wet van 15.12.1980, minstens gelijk zijn aan het inkomstenniveau onder hetwelk sociale bijstand kan worden verleend. In het kader van de evaluatie van die bestaansmiddelen moet er rekening gehouden worden met de persoonlijke situatie van betrokkene, waarbij onder meer de aard en de regelmaat van de inkomsten en het aantal personen ten laste. Zowel de middelen waarover de EU-burger zelf beschikt als de bestaansmiddelen die hij daadwerkelijk verkrijgt via derden, kunnen in aanmerking genomen worden.

Betrokkene toont aan de hand van de voorgelegde bewijsstukken aan dat hij beschikt over een geldige ziekteverzekering en dat hij tewerkgesteld is in Nederland. Uit de voorgelegde loonfiche kunnen we afleiden dat het loon dat hij verwerft uit die tewerkstelling wel voldoende was van 24.04.2023 tot 21.05.2023 maar uit het dossier blijkt nergens of betrokkene na het verlopen van zijn contract op 24.09.2023 nog steeds aan het werk zal zijn en die inkomsten dus nog ter beschikking zal hebben. In het contract staat vermeld dat het dienstverband wordt aangegaan voor bepaalde duur, namelijk van 24.04.2023 tot 24.09.2023. Het contract verstrijkt bijgevolg binnen de behandelingstermijn van de aanvraag. Het is niet duidelijk of betrokkene nadien nog aan het werk zal zijn Er kan bijgevolg niet gesteld worden dat de bestaansmiddelen naar de toekomst toe verzekerd zijn om te voorkomen ten laste te komen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk. De voorwaarde tot het bekomen van het verblijfsrecht als beschikker van voldoende bestaansmiddelen beperkt zich immers niet tot het bewijzen over voldoende bestaansmiddelen te beschikken ten tijde van de aanvraag, maar bestaat er ook uit te bewijzen te kunnen voorkomen ten laste te vallen van het sociale bijstandsstelsel. Enig toekomst-perspectief omtrent de tewerkstelling en de bestaansmiddelen is dus wel degelijk aangewezen, hetgeen hier niet het geval is. Nergens uit het dossier blijkt dat betrokkene na het verstrijken van zijn contract op 24.09.2023 nog verder tewerkgesteld zal worden en dus de inkomsten nog ter beschikking zal hebben. De bestaansmiddelen zijn bijgevolg onvoldoende gegarandeerd om te kunnen stellen dat er bewezen is dat hij kan voorkomen ten laste te komen van het sociale bijstandsstelsel. We kunnen aan de hand van de voorgelegde bewijsstukken dus niet stellen dat er bewezen is dat betrokkene voldoende bestaansmiddelen heeft om te voorkomen ten laste te komen van het sociale bijstandsstelsel van het Rijk gezien er nergens sprake is van enig toekomstperspectief omtrent de tewerkstelling. Betrokkene voldoet bijgevolg niet aan de voorwaarden van art.40, §4 van de wet van 15.12.1980 en kan het verblijfsrecht als beschikker van voldoende bestaansmiddelen dan ook niet bekomen.

Gezien deze elementen kan het recht op verblijf niet toegestaan worden.

Deze beslissing kan na het verstrijken van de beroepstermijn of bij een eventueel beroep, na uitspraak waarbij het beroep wordt afgewezen, gevolgd worden door een verwijderingsmaatregel."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verweerder werpt op dat het ingestelde beroep onontvankelijk is, daar in het inleidende verzoekschrift geen middelen worden aangevoerd.

2.2. De Raad merkt op dat artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat een verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en de middelen dient te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder "middel" in de zin van deze bepaling moet worden verstaan: de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door het bestreden besluit werd geschonden (cf. RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

In casu stelt de Raad vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift weliswaar uiteenzet zelf van oordeel te zijn dat hij beschikt over voldoende bestaansmiddelen en te kennen geeft het door verweerder in de bestreden beslissing geformuleerde standpunt niet te delen, maar dat hij nalaat te duiden welke precieze wets- of reglementaire bepaling of welk beginsel van behoorlijk bestuur hij geschonden acht.

Verzoeker toont met zijn beschouwingen in zijn synthesememorie ook niet aan dat zijn inleidend verzoekschrift een middel bevat, en in zoverre hij ter staving van zijn eigen standpunt thans nieuwe documenten aanbrengt moet de Raad er tevens op wijzen dat het hem niet toekomt om in de plaats van verweerder te oordelen of zijn aanvraag tot afgifte van een verklaring van inschrijving kan worden ingewilligd. Het gegeven dat verzoeker documenten aanbrengt, waarover verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing niet beschikte, laat de Raad ook niet toe vast te stellen welke wets- of reglementaire bepaling of welk beginsel van behoorlijk bestuur hij geschonden acht.

De Raad kan slechts vaststellen dat het verzoekschrift geen middel, in de zin van artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet, bevat.

De opgeworpen exceptie is gegrond.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend vierentwintig door:

G. DE BOECK, voorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK